॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अ्पां त्वेमंन्थ्सादयाम्युपां त्वोद्मंन्थ्सादयाम्युपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्युपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्युपां त्वायंने सादयाम्युण्वं सदंने सीद समुद्रे सदंने सीद सिलुले सदंने सीदापां क्षयें सीदापा॰ सिधंषि सीदापां त्वा सदंने सादयाम्युपां त्वां सुधस्थें सादयाम्युपां त्वा पुरीषे सादयाम्युपां त्वा योनौं सादयाम्युपां त्वा पार्थसि सादयामि गायुत्री छन्दंश्चिष्टुप्छन्दो जगंती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दंः पृङ्किश्छन्दंः॥ (१)

योनौ पर्श्वदश च॥-------

अयं पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रिये गांयत्रं गांयत्राद्ंपा श्रु रुपा श्रोस्त्रिवृत्रिवृतो रथन्तर रंथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दंक्षिणा विश्वकंमा तस्य मनो वश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्ठुग्रैष्मी त्रिष्ठुभं ऐडमैडादेन्तर्यामौ उन्तर्यामात् पंश्रदशः पंश्रदशाद्बृहद्वंहतो भ्रद्धांज ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनः (२) गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चक्षुंर्वैश्वव्यच्सं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगंती वार्षी जगंत्या ऋक्षंममृक्षंमाच्छुकः शुक्राथ्संप्तद्शः संप्तद्शाद्वेंरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजा-पंतिगृहीतया त्वया चक्षुंर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्सुवस्तस्य श्रोत्रश्ं सौवश् शरच्छ्रोत्र्यंनुष्टुप्छांर्द्यंनुष्टुभंः स्वारश् स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकविश्श एकविश्शाद्वेराजं वैराजाञ्चमदेशिर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै वाङ्गाती हेमन्तो वाँच्यायनः पङ्किर्हैमन्ती पङ्कौ निधनंवन्निधनंवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यारं शाक्कररैवृते शाँकररैवृताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वार्चं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनी ज्यविष्ठ्रकृषिः प्रजापितगृहीतया विश्वर्याचा हिन्द्याचा प्राची दिशां वंसन्त ऋतूनामृग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उ पश्चद्रश्चर्तिन्स्र्यिविवयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानग् ऋषिदिक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रों देवता क्षत्रं द्रविणं पश्चद्रशः स्तोमः स उ सप्तद्रश्चर्तनिर्दित्यवाङ्वयस्रेतायानां दक्षिणाद्वातो वातः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विद् (५)

द्रविण १ सप्तद्शः स्तोमः स उवकिवि १ शवंतिनिस्निव्थसो वयो द्वापरोऽयांनाम्पश्चाद्वातो वातोंऽह्भून ऋषि्रुदींची दिशा १ श्रार हंतूनाम्मित्रावरुंणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकवि १ शः स्तोमः स उं त्रिणववंतिनस्तुर्य्वाङ्वयं आस्कन्दो-ऽ यांनामुत्तराद्वातो वातः प्रत्न ऋषिं रूर्ध्वा दिशा १ हेमन्तशिशिरावृंतूनां बृह्स्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिण्वः स्तोमः स उं त्रयस्त्रि १ श्वाद्वयोऽभिभूरयांनां विष्वग्वातो वातः सुप्णं ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवंरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्श्वत्रेंऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायांमस्मिन्कर्मन्नस्यां देवहंत्याम्॥ (६)

विद्वंष्ठवाड्वयोऽष्टावि ५ शतिश्च

[3]

ध्रुविश्वितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यंस्य केतुम्प्रंथमं पुरस्तांदश्विनौध्वर्यू सांदयतामिह त्वौ। स्वे दक्षे दक्षेपितेह सींद देवत्रा पृंथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनौध्वर्यू सांदयतामिह त्वौ। कुलायिनी वस्मती वयोधा र्यिं नौ वर्ध बहुल स्वीरम्॥ (७)

अपामितिं दुर्मितिम्बाधंमाना रायस्पोषे यज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेहि यजंमानाय पोषंमुश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः।

सुवीरं भुवंनानामुर्व्या सप्तदंश च॥

स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनांध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवंनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रफ्सो अपामंसि विश्वकर्मा त ऋषिंरश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। स्जूर्ऋतुभिंः स्जूर्विधाभिः स्जूर्वसुंभिः स्जूर्र्छः स्जूरांदित्यैः स्जूर्विश्वैर्देवैः स्जूर्देवैर्वयोनाधिर्ग्रयै त्वा वैश्वान्रायाश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंर्म उर्व्या वि भांहि श्रोत्रं में श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेर्य॥ (९)

त्र्यविर्वयंस्त्रिष्टुप्छन्दों दित्यवाङ्वयों विराद्धन्दः पश्चांविर्वयों गायत्री छन्दंस्त्रिव्थ्सो वयं उष्णिहा छन्दंस्तुर्यवाङ्वयोंऽनुष्टुप्छन्दंः पष्टवाद्वयों बृह्ती छन्दं उक्षा वयंः स्तोबृंहती छन्दं ऋष्भो वयः

पष्टवाद्वया बृह्ता छन्द उक्षा वयः स्ताबृहता छन्द ऋष्मा वयः क्षुक्कुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्घान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्देः सिश्हो वयश्छिदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्देः क्षुत्रं वयो मयंदं छन्दो विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापंतिश्छन्देः॥ (१०)

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द १ हतं युवम्। पृष्ठेन् द्यावांपृथिवी अन्तिरक्षं च वि बांधताम्॥ विश्वकंमां त्वा सादयत्वन्तिरक्षस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीं प्रथंस्वतीम्भास्वंती १ सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तिरक्षम्नतिरक्षं यच्छान्तिरक्षं द १ हान्तिरक्षं मा हि १ सीविश्वंस्म प्राणायांपानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठायें चिरत्रांय वायुस्त्वाभि पांतु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषां (११)

शन्तंमेन तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्यंसि प्राची दिग्विराडंसि दक्षिणा दिख्समाडंसि प्रतीची दिख्स्वराड्स्युदींची दिगिधेपल्यसि बृह्ती दिगायुर्मे पाहि प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंमें पाहि श्रोत्रंं मे पाहि मनों मे जिन्व वाचंं मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥ (१२)

मा छन्देः प्रमा छन्देः प्रतिमा छन्दौँ उसी विश्छन्देः पङ्किश्छन्दे उण्णिहा छन्दौ बृह्ती छन्दौ उनुष्टुप्छन्दौ विराद्धन्दौ गायत्री छन्दौस्रिष्टुप्छन्दो जगेती छन्दैः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्दो

छन्दं स्त्रिष्टु एछन्दो जर्गती छन्दंः पृथिवी छन्दो उन्तरिक्षं छन्दो छोश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षंत्राणि छन्दो मनुश्छन्दो वाक्छन्दंः कृषिश्छन्दो हिरंण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दंः। अग्निर्देवता (१३)

वातों देवता सूर्यों देवतां चन्द्रमां देवता वसंवो देवतां रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वें देवा देवतां मुरुतों देवता बृहस्पतिंदेवतेन्द्रों देवता वरुणो देवतां मूर्धासि राङ्गुवासि धरुणां युन्त्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा यन्त्री राङ्गुवासि धरंणी धर्त्र्यंसि

धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥ (१४)

आशुस्त्रिवृद्धान्तः पंश्चद्दशो व्योम सप्तद्दशः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्शोऽभिवृतः संविष्शो धुरुणं एकविष्शो वर्चौ द्वाविष्शः सम्भरंणस्त्रयोविष्शो योनिश्चतुर्विष्शो गर्भौः पञ्चविष्शः ओजंस्त्रिण्वः कतुरेकित्रिष्टशः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिशो नाकः षद्विष्शो विवर्तौऽष्टाचत्वारिष्शो

धूर्त्रश्चंतुष्टोमः॥ (१५)

आृशुः सप्तत्रिर्शत्॥

[7]

अग्नेर्भागोंऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रंस्य भागोंऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रः स्पृतम्पश्चदशः स्तोमो नृचक्षंसाम्भागोंऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रः स्पृतः संप्तदशः स्तोमों मित्रस्यं भागोंऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वातौः स्पृता एकविर्शः स्तोमोऽदित्यै भागोंऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजीः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुंष्पाथ्स्पृतं चतुर्वि १ शः स्तोमं आदित्यानां भागों ऽसि मुरुतामधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पश्चिव १ शः स्तोमो देवस्यं सवितर्भागोऽसि बहस्पतेराधिपत्यः समीचीर्दिशः

देवस्यं सिवतुर्भागोंऽसि बृह्स्पतेराधिपत्यः समीचीर्दिशः स्पृताश्चंतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागौंऽस्ययावानामाधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्चंतुश्चत्वारिःशः स्तोमं ऋभूणाम्भागोऽसि विश्वंषां

देवानामाधिपत्यं भूतं निशान्तः स्पृतं त्रंयस्त्रिष्शः स्तोमः॥ (१७)

वस्तां भागौऽसि पद्गत्वारिरशव॥

एकंयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापंतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तु

ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मंणस्पतिरिधंपतिरासीत् प्रश्विभिरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानाम्पतिरिधंपतिरासीथ्सप्तिभिरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धातािधंपतिरासीन्नविभिरस्तुवत पितरों-ऽसृज्यन्तािदंतिरिधंपल्यासीदेकाद्शिभंरस्तुवत्त्वोऽसृज्यन्तार्त्वो-ऽिधंपतिरासीत् त्रयोद्शिभंरस्तुवत् मासां असृज्यन्त संवथ्सरो-ऽिधंपतिः (१८)

आसीत्पश्चद्रशभिरस्तुवत क्षत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीथ्सप्तद्श पृशवोऽसृज्यन्त बृह्स्पतिरधिपतिरासीन्नवद्शभिरस्तुवत शूद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामकेविश्शत्यास्तुवतैकेशप पृशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीन्नयोविश्शत्यास्तुवत क्षुद्राः पृषाधिपतिरासीत्पश्चवि शत्यास्तुवतार्ण्याः पृषावीऽसृज्यन्त वायुरिधपतिरासीथ्सप्तवि शत्यास्तुवत् वावांपृथिवी वि (१९)

ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवंवि वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकंत्रिश्शतास्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयंस्निश्शतास्तुवत भूतान्यंशाम्यन्य्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तर्स्यां चंरित प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनाम्मिह्मानंः सचन्ते॥ छन्दंस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमन् सश्चरंन्ती। सूर्यपत्नी विचरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामन् तिस्र आगुस्त्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेकां रक्षति देवयूनाम्॥ चृतुष्टोमो अंभवद्या तुरीयां यज्ञस्यं पृक्षावृंषयो भवंन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगंतीमनुष्टुभंम्बृहद्कं युंआनाः सुवराभंरित्रदम्॥ पृश्चभिंधाता वि दंधाविदं यत्तासा् इ् स्वसॄंरजनयत्पश्चंपश्च। तासांमु यन्ति प्रयुवेण पश्च नानां रूपाणि कृतंवो वसानाः॥ त्रिष्शथ्स्वसांर् उपं यन्ति निष्कृत र संमानं

केतुम्प्रंतिमुश्रमानाः। (२२)

ऋतू इस्तंन्वते क्वयंः प्रजान्तीर्मध्येछन्दसः परि यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य ब्रुतानिं। वि पंश्यन्ति पृशवो जायंमाना नानांरूपा मातुर्स्या उपस्थैं। एकाृष्टका तपंसा तप्यंमाना ज्जान् गर्भम्मिह्मान्मिन्द्रम्ं। तेन् दस्यून्व्यंसहन्त देवा ह्न्तासुराणामभव्च्छचींभिः। अनांनुजामनुजाम्मामंकर्त स्त्यं वदन्त्यन्विंच्छ एतत्। भूयासम् (२३)

अस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामिवेदिष्टि गाधम्। भूयासंमस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। पश्च व्युष्टीरनु पश्च दोहा गां पश्चनाम्नीमृतवोऽनु पश्चं। पश्च दिशः पश्चदशेन क्रुप्ताः संमानमूर्प्तीर्भ लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेकां महिमानंम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरित निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सिवृतैकां नि यंच्छति। या प्रथमा व्यौच्छ्थ्सा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तंरामुत्तराष्ट्रं समाम्। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शब्लीर्ग्निकेतुः। सुमानमर्थर्षं स्वपुस्यमाना बिम्नंती जुरामंजर उषु आगाः। ऋतूनाम्पर्भी प्रथमेयमागादह्यां नेत्री जंनित्री प्रजानांम्। एकां सती बंहुधोषो व्युंच्छ्स्यजींणां त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जुमेकाँ प्रतिमुश्रमांना भूयासमेकुं पत्येकान्नविरंशतिश्चं॥———[१९]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेंड्न्तवं स्याप् शर्मित्रिवरूथ उद्भित्। सहंसा जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो वयक् स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारिप्शः स्तोमो वर्चो द्रविण पेश्वयाः पुरीषमसि (२६)

अपसो नामं। एव्षछन्दो वरिव्षछन्दः श्रम्भूषछन्दः पिर्भूषछन्दः पिर्भूषछन्दं आच्छच्छन्दो मन्षछन्दो व्यच्षछन्दः सिन्धुषछन्दः समुद्रं छन्दः सिल्लं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरं छन्दो निकायषछन्दो विवध्यछन्दो गिर्षछन्दो अज्रष्ठन्देः स्षुप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः कुषुच्छन्दे स्रिक्षुकुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः (२७)

प्दपंक्षिश्छन्दोऽक्षरंपङ्किश्छन्दो विष्टारपंक्षिश्छन्दंः क्षुरो भृज्वाञ्छन्दंः प्रच्छच्छन्दंः पृक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पंर्धाश्छन्दंश्छ्दिश्छन्दो दूरोहणं छन्दंस्तुन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्दंः॥ (२८)

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविण्स्युर्विप्न्ययाँ। समिद्धः शुक्र आहुंतः॥

जान्नपुताल अञ्चनद्वायण्यस्यात्रा सामग्र सुक आहुतः॥
त्वर सोमासि सत्पंतिस्त्वर राजोत वृंत्रहा। त्वं भुद्रो असि कर्तुः॥
भुद्रा ते अग्ने स्वनीक सुन्दग्धोरस्यं सतो विष्णस्य चार्रः। न यत्ते
शोचिस्तमंसा वरंन्त न ध्वस्मानंस्तुनुवि रेप आ धुः॥ भुद्रं ते अग्ने
सहिस्त्रनीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूं क्षितं दृश आ रूपे अन्नम्ं। सैनानींकेन सुविदन्नों अस्मे यष्टां देवार आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्नें द्युमदुत रेविद्देवीहि। स्वस्ति नों दिवो अंग्ने पृथिव्या विश्वायुंधेहि यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात् प्रशंस्तुं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होत्मीन्षः (३०)

देवतांता युज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानों अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्र उश्तो यक्षि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहितं युज्ञस्यं देवमृत्विज्ञम्। होतांर र रब्धातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा र असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तंपना इद र ह्विर्मरुत्तस्तज्जं जुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुर्हृणायुस्तिरः सत्यानि मरुतः (३१) जिघा रंसात्। द्रुहः पाश्ं प्रति स मुंचीष्ट् तिपेष्ठेन तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सर्गणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्त्र मुंश्चन्त्व रहेसः सान्तपना मंदिरा मादियेष्णवंः। पिप्रीहि देवा र उंशतो यंविष्ठ विद्वा र ऋतू र र्ऋतुपते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज् स्तेभिरग्ने त्वर होतृंणाम्स्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावंक (३२)

शोचे वेष्व है यज्वाँ। ऋता यंजासि मिहना वि यद्भूरह्व्या वंह यविष्ठ या तें अद्य। अग्निनां रियमेश्रवत्पोषंमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवंत्तमम्॥ गृयस्फानों अमीवृहा वंसुवित्पुंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास् आ गृत मरुतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अहंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्रारद्विमंहतो व्यम्। महोभिः (३३)

चर्षणीनाम्। प्र बुध्नियां ईरते वो महा रेसि प्र णामांनि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्त्रियं दम्यंम्भागमेतं गृहमेधीयंम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेतिं युवृतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्रह्विष्मंती घृताचीं। उप स्वैनंमरमंतिर्वसूयः। इमो अंग्ने वीततंमानि ह्व्याजंस्रो विक्ष देवतांतिमच्छं। प्रतिं न ईर सुर्भीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुत्तमनुर्वाणर् रथेशुभम्। (३४)

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्चों यक्षदृशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्टाः शिशंवो न शुभ्रा वृथ्सासो न युअते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजंदष्टयः स्वयं मंहित्वं पंनयन्त धूर्तयः। उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्प्था। श्लोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतमुंक्षता मध्वण्मर्चते। अग्निमंग्निष्ट् हवींमिभः सदां हवन्त विश्पितिम्। ह्व्यवाहं पुरुप्रियम्। तर हि शश्चंन्त ईडंते स्रुचा देवं घृंतश्चतां। अग्निर ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रौंग्नी रोचना दिवः श्लथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानो विश्वंकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पार्वक् महोंभी रथेशुभुं केन् पद्वत्वारिश्शच॥————[१३]
रुश्मिरंसि राज्यंस्ययं पुरो हरिंकेशोऽग्निर्मूर्धेन्द्राग्निभ्यां बृहुस्पतिर्भृयस्कृदंस्यग्निनां विश्वाषाद्वजापंतिर्मनंसा
हा सर्थक्ष समिदिशां द्वादंश॥———[०४] रश्मिरंसि प्रति धेनमंसि स्तनयिवसनिंरस्यादित्यानांश

कृत्तिंका मधुंश्च सुमिद्दिशां द्वादंश॥ [१४] रिश्मरंसि प्रतिं धेनुमंसि स्तनयिबुसिनंरस्यादित्यानार्थ सुप्तित्रिर्थशत्॥ 37॥ रिश्मरंसि को अद्य युंङ्के॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/